621/01

Den 29. maj 2001 blev i sag nr. 54.297:

xxxxx xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i If Skadeforsikring, klager over selskabets afvisning af at udbetale ménerstatning efter to ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at klageren under fodboldspil har beskadiget højre knæ henholdsvis den 11/4 1998 og den 19/5 1999. Klageren havde endvidere allerede i 1981 beskadiget højre ben.

I speciallægeerklæring af 13/6 2000 hedder det: "I 1981 udisloceret brud/fissur supra-kondylært venstre femur. Behandlet konservativt. I en periode midt i 80'erne ømhed svarende til højre knæled, uden egentligt kendt traume. Der blev foretaget artroskopi, der viste normale forhold af højre knæ. April 1998 udsat for traume mod højre knæ i forbindelse med fodboldspil. Var på skadestuen, Silkeborg Centralsygehus, hvor man har mistanke om meniskskade, men beskriver knæet som ligamentært stabilt. Efter ny skade d. 19.05.99 forværres generne fra højre knæ væsentligt. Ved artroskopi i november 1999 påviser man begyndende randproliferation i indvendige ledkammer højre knæ, som udtryk for kronisk instabilitet. Den indvendige menisk er intakt. Forreste korsbånd mangler, og hele den udvendige menisk er revet af og fjernes i hele sin udstrækning. Brusken på bagsiden af patella er sæde for betydelig nedslidning. Popliteussene og bageste korsbånd findes intakte. På grund af vedholdende gener er pt. opskrevet til korsbåndsrekonstruktion ved Ortopædkirurgisk Afdeling, Viborg Sygehus. Forventet opera-

tionstidspunkt foråret 2001. Man må konkludere, at pt. har væsentlig skade i relation til højre knæ. Skaden er sandsynligvis startet i forbindelse med traume april 1998, men forværret væsentligt i forbindelse med traumet 19.05.99. Hvor stor en del af skaderne, der skyldes traumet i 1999, er svært at afgøre på nuværende tidspunkt, men udfra fundene ved artroskopien i november 1999 er det sandsynligt, at pt. allerede i 1998 har pådraget sig nogen skade i relation til forreste korsbånd, da fundene, specielt i indvendige ledkammer, tyder på kronisk instabilitet. Der findes god årsagssammenhæng mellem de af pt. fremførte klager samt skade af april 1998 og maj 1999. Pt.s prognose er dårlig således at forstå, at han sandsynligvis, selv om der foretages sufficient rekonstruktion af forreste korsbånd, har en ikke ubetydelig risiko for at udvikle regulære slidgigtsforandringer i højre knæ indenfor en relativt kort årrække."

Selskabet finder ikke, at det samlede mén udgør 10%, hvilket er kriteriet for udbetaling af erstatning i henhold til forsikringens sportsdækning.

Klageren bestrider, at denne begrænsning var gældende ved forsikringens tegning i 1997.

Selskabet gør gældende, at denne begrænsning har været gældende ved tegning af forsikringer siden 16/9 1996.

Selskabet har fremlagt kopi af policen pr. 11/4 1998 med følgende klausul: "Ulykkestilfælde som er omfattet af sportsdækningen (jf. vilkårenes pkt. 6.2.5) dækkes kun for mengrader som overstiger 10%. Deltagelse i firmasport er omfattet af sportsdækningen."

I forsikringsbetingelserne hedder det: "Forsikringen er udvidet til at dække ulykkestilfælde opstået under forsikredes indøvelse af almindelig sport. … I forbindelse med sportsudøvelse dækkes kun ulykkestilfælde, der opstår på grund af uregelmæssigheder i forbindelse med udøvelsen, som f.eks. skub, slag, spark, sammenstød og lign. Forsikringen dækker ikke eneuheld som f.eks. forkert landing efter spring og hop, eller forvridning, forstrækning og lign. når det ikke er sket i forbindelse med en af ovennævnte type hændelser."

Nævnet udtaler:

De foreliggende oplysninger giver ikke nævnet grundlag for at bestride, at den omstridte dækningsbegrænsning for sportsskader har været gældende siden forsikringens tegning.

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykkestilfældene, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mindst 10% ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale ménerstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson